

GAZETA KRAKOWSKA

Nr 56.

Z KRAKOWA DNIA 15 LIPCA 1827 ROKU W NIEDZIELĘ.

Z Warszawy d. 6 Lipca.

Droga pamiątka dla serc Polaków Wskrzeszenia Królestwa Polskiego, przez Namiłościwszego Monarchę Alexandra I., dnia 20 Czerwca w stolicy tegoż Królestwa po raz dwunasty uroczystie była obchodzona. Ze wschodem słońca mieszkańcy Warszawy wszelkich stanów śpieszyli za Powązki, aby znaydować się na madożestwie i widzieć zgromadzone wojsko obu Narodów, tak z garnizonu stolicy, iako też od dnia 13 b. m. przybyłe do obozu z swych stanowisk z Woiewództw. Parada składała się z Leyb-Gwardyi pułku Litewskiego Grenadyerów, Leyb-Gwardyi pułku Wołyńskiego, pułku Grenadyerów Gwardyi Królewsko-Polskiej, Batalionu Saperów, Batalionu Instrukcyjnego Korpusu Litewskiego, 8miu pułków piechoty liniowej Polskiej, 4ch pułków Strzelców pieszych wojska Polskiego, Leyb-Gwardyi pułku Podolskiego Kirasjerów, Leyb-Gwardyi pułku Jego Cesarzewiczowskiej Mości Wielkiego Xięcia Cesarzewicza Ułanów, pułku Strzelców konnych Gwardyi Polskiej, Gwardyi pułku Grodzieńskiego Huzarów, pułku Ułanów Polskich J. K. Mości Xięcia Oranii N. 1., Bateriai pozycyjnej pieszej Gwar-

dvi Rossyyskiej Rakietników pieszych, 6ściu Bateriai Artylleryi Polskiej pieszej, Bateriai lekko-konnej Gwardyi Rossyyskiej, Bateriai pozycyjnej konnej Gwardyi Polskiej, w ogóle dział 104, Rakietników konnych. Wojsko oczekiwało przybycia Jego Cesarzewiczowskiej Mości Wielkiego Xięcia Naczelnego Wodza frontem do tak zwanych Bateriai Szwedzkich, uszykowane w trzy linie, w pierwszej Piechota według starszeństwa. Korpusów, w kolumnach ściśniętych Batalionowych; w drugiej Jazda w kolumnach ściśniętych Szwadronowych; w trzeciej Artylleryja rozwinięta. Za przybyciem o godzinie 7mej J. C. M. W. Xięcia Cesarzewicza, na kommandę Tegoż wszystkie Bataliony Piechoty i Pułki Jazdy udały się przed Ołtarz urządzony w namiocie wystawionym na wzgórzu. Piechota uformowała trzy linie Dywizyami, to jest: Gwardyja piesza ścianę prawą, Dywizyja Iwsza Piechoty ścianę środkową, a Dywizyja 2ga ścianę lewą. Każdy pułk formował kolumnę. Pułk Leyb-Gwardyi Kirasjerów stanął za ścianą prawą, Ułani, Strzelcy konni i Huzary za ścianą środkową, a pierwszy pułk Ułanów za ścianą lewą. Artylleryja pozostała na miejscu w pogotowiu do

dawania Salwy. O godzinie w pół do 8mej rozpoczęło się Nabożeństwo; Mszą S. celebrował pontyfikalnie JW. JX. Woronicz, Senator Biskup Krakowski, licznem otoczony Duchowieństwem. Po Ewangelii JW. JX. Koźmian, Senator Biskup Kaliski, wyszedł przed namiot i odczytał w głosie następujące wyrazy i Modlitwę, które Kapelani wojskowi przed pułkami powtarzali: Oto są własne wyrazy spoczywającego w Bogu Najjaśniejszego Cesarza i Króla Alexandra. „Prosie-
„ my wszystkich wiernych poddanych Na-
„ szych, iżby z tem samem uczuciem przy-
„ chylności, z powodu którego uważaliśmy,
„ iako najpierwsze dobro Nasze na ziemi
„ staraniałożone około ciągłej ich pomyśl-
„ ności, zanosili gorące błagania do Pana
„ Naszego Jezusa, aby raczył nieskończonem
„ Swem miłosierdziem przyjąć duszę Naszą
„ do Swego wiecznego Królestwa. „ Boże!
którego miłosierdzie nie zna granic, przy-
mij miłościwie prośby upokorzenia naszego i
duszę Alexandra, Ojca i Wskrzesiciela Kró-
lestwa Polskiego, którey na tym padole płaczu
wyznanie Najświętszego Imienia Twoiego
udzieliłeś, racz w wiekuistym pokoju i
światłości umieścić. Błagamy Cię o to przez
zasługi, mękę i śmierć Pana i Zbawiciela
naszego Jezusa Chrystusa. Amen. — W cza-
sie tej modlitwy wojsko ukłękło, a lud mno-
gi napełniający przyległe pola i wzgórza upa-
dł na kolana; był to hołd naytkliwszej i
niewygasłej wdzięczności, dla swego Miło-
ściwego Dobroczyńcy, który w tym dniu ro-
ku 1815 ogłosił wskrzeszenie Królestwa Pol-
skiego i do końca życia był jego litościwym
Oycem. Na wspomnienie Imienia Alexandra,
lzy zrosiły oczy obecnych, a każdy z serca
łączył modły z modłami Kapłanów, błagając
Przedwiecznego o pokoy dla Błogosławionego
Monarchy. Jakież pióro zdoła dokładnie

opisać tę uroczystą chwilę, i ten również
wspaniały iak rozczulający Obraz!

Po Mszy S. nastąpiło *Te Deum*, w cza-
sie którego Artyllerya ogłosiła *Salve* tr y-
krotnie. Po nabożeństwie całe wojsko defi-
lowało przed Jego Cesarzewiczowską Mością
Wielkim Xięciem, następującym porządkiem:
Piechota kolumnami ściśniętymi batalionowe-
mi mającemi między sobą dwiżyny odstęp.
Baterie Artylleryi defilowały między puł-
kami brygad, do których należą. — Jazda
szwadronami galopem w odstępach całkowi-
tych. — Nakoniec Artylleryja konna pół-bat-
teryjami. Parada skończyła się o godzinie 9tej.

Wspaniały był i uderzający widok tego
obrzędu: wzgórze ciągnące się od Parysowa
ku Babicom licznym okryte były ludem,
wśród nich wznosił się Ołtarz, który oprócz
Biskupów i Duchowieństwa otaczali Sena-
torowie, Ministrowie, Urzędnicy Dworu
i Władz wszelkich, Konsulowie zagra-
niczni i inne znakomite osoby; świetne i
liczne grono Dam znaymowało obok namio-
tu przysposobione miejsca, a u stóp tak o-
krytego wzgórza rozwiało się w pięknym szy-
ku wojsko, ten obraz potęgi ziemskiej, zgi-
nające w pokorze kolana przed Najwyższym
Królem Królów i zanoszące modły za tym
Dobroczyńcą ludów, którego zawczasie dla
świata podobało Mu się powołać do wiekui-
stey chwały.

Znakomity porządek, wzorowa czystość,
piękna postawa wojska i składowość w wy-
konaniu obrotów, każdego w podziwieniu,
wprawiała,

Jego Cesarzewiczowska Mość W. Xiążę
Cesarzewicz oświadczyć raczył naywyższe za-
dowolenie całemu na tym obrzędzie znajdu-
jącemu się wojsku. Naypiękniejsza pogoda
sprzyjała ciągle. Wieczorem w Teatrze Na-
rodowym dano widowisko bezpłatne, a oświe-

cenie domów Stolicy zakończyło dzień wiecznej dla Polaków pamiątki, pamiątki dobrodziejstwa odebranych od najlepszego z Monarchów.

Ambassador Francuzki, Hrabia de la Ferronais, wyjechał dnia 2 b. m. z tutejszej stolicy do Karlsbadu.

Listy prywatne donoszą, iż JP. Joachim Lelewel, Członek Towarzystwa Warszawskiego Przyjaciół Nauk, został członkiem dwóch Towarzystw, to jest, Azjatyckiego i Geograficznego w Paryżu.

Kurs Listów Zastawnych.

Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

Za Sto złotych w Listach Zastawnych

bez 2ch Kuponu, białych.

Przedających nie ma . . zł. — gr.

Kupujący ofiarują . . — 78 — 15

Istotnie nie przedano — — — —

W Warszawie dnia 5 Lipca 1827 r.

F. H. Schuber S. G. K. W.

Okolice miasta Biały w Woiew. Podlaskiem nie została jeszcze oswobodzona z szarąnczy, która się w niej okazała, i pomimo środków przedsięwziętych teraz przeszło pięć mil kwadratowych zajmują i niszczy szczególnie ięczmiona i żyta.

W Obwodzie Siedleckim w Gminie i wsi Grochowie, na dniu 20 z. m. okazała się choroba zaraźliwa na ludzi i bydło. — Kilko ludzi zostało dotkniętych tak zwaną czarną krostą, zapewne z użycia mięsa z zarażonego bydła, którym wszakże przyszło w ponoc staranie lekarzy. — Co do bydła napadek tychże z wielkich upałów pochodził.

W Gminie Poczkieńskie Obwodzie Maryampolskiego Woiew. Augustowskiego do

świadczono nadzwyczajnego wiatru w dniu 16 z. m. — Wicher ten napadł na człowieka bronującego rolę, porwawszy go toczył staj kilka, konie powywraçał, potem we wsi Tawrokiemie kilka budowli zruynował.

Dnia 5 z. m. w okolicy Sgo Krzyża Woiew. Sandomierskiem, pomiędzy górami Łysą a Jeleniowską, powstała nadzwyczajna burza z gradem i piorunami połączona, która w lasach, polach i budowlach włościańskich znaczne zrzuciła szkody; z ludzi nikt życia nie utracił.

Dnia 11 z. m. we wsi Łękińsku Obwodzie Piotrkowskim, w czasie nadzwyczajnej burzy, uderzył piorun w dom mieszkalny, gdzie zabił gospodarza Stanisława Muskułę; żonę zaś jego, dwie dzieci i służącą mocno tem uderzeniem rażonych, ledwie spieszny i silny ratunek do życia przywrócił.

Dnia 14 z. m. na gruntach wsi Kaszerńce, Seichawice i Mikorzyce w tymże Obwodzie, grad zboża powybił.

Dnia 12 z. m. we wsi Starcach Obwodzie Sieradzkim, Justyna Waychmann przez uderzenie pioruna życie utraciła.

Dnia 11 z. m. o godzinie 6tej po południu spał grad wielkości orzechów włoskich, i w przeciągu minut 5ciu zadał wielką klęskę zbożom na polach wsiów Sławęcina, Holendrach i Makarowo w Obwodzie Koninśkim.

W lesie do Radoszowic należącym na trakcie z Częstochowy do Działoszyna, znaleziono w dniu 18 z. m. Starozakonnego Łeka Gąbińskiego kupca z Częstochowy z gardłem poderżniętem. Zadane tępym nożem rany, nie pozbawiły go jeszcze życia, lecz odcięły mu możność mówienia. Pomoc lekarza Obwodu i Chirurga mimo znacznego krwotoku wylewu nie mogła przywrócić do życia, i musiał on umrzeć przed szatniami, których nie miał przy sobie.

własną ręką napisać. Tym jest Jacek Don-
dela z wsi Kawodrzy nąjęty do przewiezienia
towarów z miasta Częstochowy do Działo-
szyna, który wszczawszy w dogodnem dla
siebie miejscu pozorną kłótnią o zapłatę, po-
derznął Gąbińskiemu gardło. Schwytany
zbrodniarz oddany został właściwemu sądowi.

W dniu 12 z. m. w mieście Unieście
gwałtowny wichur z gradem pozrywał dachy
i potłukł okna.

W dniu 21 z. m. uderzył piorun w staj-
nię we wsi Borysławicach Obwodzie Kaliskim
i zabił 6 koni.

Z Petersburga d. 8 Czerwca D. K.

(Z Gazety Senackiej.)

W Naywyższym Ukazie J. C. Mci
do Rządzącego Senatu pod dniem 30 Maja
wyrażono: "Minister sprawiedliwości, Jene-
rał piechoty, Xiążę Łobanow-Rostowski, do-
nosi Nam, że zdrowie jego pozwala mu za-
jąć się sprawowaniem swych obowiązków,
Zatem Rozkazuujemy: po dawnemu zająć się
niemi; a Towarzyszowi jego Radcy Tayne-
mu, Xięciu Dołhorkiemu, sprawować, od-
tąd obowiązki swoje, według danej dla To-
warzyszów Ministrów instrukcyi."

Przez Ukaz Naywyższy pod dniem 31
Maja, do Kantoru Dworu wydany, Edward
Hrabia Mostowski, Marszałek Powiatu Zaw-
ileyskiego, Kamerjunker, naylaskawiej mia-
nowany Szambelanem Dworu J. C. M.

Wiadomości od Wojska w Georgii.

(z Ruskiego Inwalida.)

Jenerał Adjutant Paszkiewicz, po przy-
byciu dnia 16 Maja na stanowisko Akzebe-
ukskie: donosi co następuje:

Dnia 4 Maja, z oddziału Jenerała Ad-
jutanta Benkendorfa 2go wysłany został Ad-

jutant bokowy, Pułkownik Baron Frydryks
z częścią wojsk dla wywiadywania się o nie-
przyjaciela; o 15 wiorst od obozu, na dro-
dze Nachiczewańskiej uderzył na niego Has-
san-Chan z jazdą od 2 do 3 tysięcy ludzi,
co jednak nie wstrzymało go od przeyscia
rzeki Horniczay.

Dowiedziawszy się o tem połączeniu w
jednym punkcie jazdy nieprzyjacielskiej, Je-
nerał Adjutant Benkendorf 2, dnia 5 Maja
z 1000 Kozaków i rotą grenadyerów wyru-
szył przeciwko niej, lecz już nie znalazł Has-
san-Chana, który przeszedł do Sardar-Abadu,
zostawivszy Nagi-Chana z 400 Karapapach-
cami. Za ukazaniem się Kozaków, ten o-
statni śpiesznie oddalił się w góry. Jenerał
Adjutant Benkendorf 2 przeszedł Horniczay,
lecz wysłane przez niego ztamtąd oddziały,
nie odkryły nigdzie nieprzyjaciela, dla cze-
go też powrócił do Erywanu.

Dnia 8 odebrał doniesienie, że jazda
Perska znowu w wielkiej liczbie pociągnęła
z Sardar-Abadu na dawniejsze stanowisko o-
koło rzeki Zangi. Jenerał Adjutant Benken-
dorf 2 uderzył na nią o świcie; wyruszył o
godzinie 10tej wieczorem z 1200 Kozaków i
z częścią pułków: pieszego Tifliyskiego i
Georgiyskiego grenadyerów, z jednym dział-
em. Przeszedłszy w nocy przez wieś Ala-
chayłę i dostawszy się nadedniem do rzeki
Zangi, wojska nasze postrzegły, że nieprzy-
jacieli poza rzeką zajął stanowisko, niedale-
ko jej uścia do Araxu. Wielki rozlew wo-
dy, i odpór pośpieszających strzelców nie-
przyjacielskich, nie pozwoliły uczynić nagłe-
go napadu, a przeto Jenerał Adjutant Ben-
kendorf 2, puściwszy się w górę po nad rze-
ką, przebył wpływ pod wioską Sarban-latk,
z jazdą i rotą pułku pierwszego Tifliyskiego,
ażebym znieść nieprzyjaciela, w kącie przez
niego zajętem. Persowie cofnęli się na le-

wo, i przeprawiwszy się przez rzeczkę Abaran; pomiędzy wsią Senti a Szolli, uszykowali się w massy. Pułkownik Karpow po krótkim z obu stron odstrzeliwaniu się, poszedł z pułkiem wpływ przez tę rzeczkę, uderzył na liczne nieprzyjacielskie siły i odparł. Tymczasem pułki Czarnomorskie, i dwie seciny Dońskiego pułku Andreiewa, przeprawiwszy się także przez rzeczkę, ścigały uciekającego nieprzyjaciela w górę po nad lewym brzegiem Araxu, aż do okopów Sardar-Abadu, gdzie się część jazdy ukryła, a druga dalej szła w ucieczce ku granicy Turckiey. Droga w przestrzeni wiorst 25, okryta była trupami, końmi, pikami, namiotami i wszelkim sprzętem obozowym, iako też rzeczami Hassan-Chana. Nurty Araxu pochłonięły jeźdźców, usiłujących przepłynąć na brzeg prawy. Nieprzyjaciel utracił w jeńcach 53 ludzi, między któremi sześciu Sardarów Erywańskich; Kursziński Kelesz-Aga i Ali-Migra-Ogli, Agaczehok-Karagski, wszyscy ciężko ranieni; poległo i utonęło w Araxie do 300 ludzi, w liczbie których Izmiandar, Sułtan Czebok-Karagski, Temiraz-Aga Karapapachski i Mustafa-Bek Choyski. Z naszej strony polegli, z pułków: 4go konnego Czarnomorskiego Setnik Iliaszenko, i z Dońskiego Andreiewa, jeden Kozak; raniono z 1go i 4go pułku konnych Czarnomorskich, dwóch Kozaków. Hassan-Chan winien swoje ocalenie szybkości swego konia.

Szadliński Asłan-Sułtan, przystał z oświadczeniem, że z podwładnemi sobie rodzinami nie przystał na proponowane mu przez rząd Perski przesiedlenie się za Arax, i obwarował się w zamku Assan-Kale nad jeziorem Gokczyńskiem.

Sardar wysłał do miasta Kazbinu wszystkie swoje rzeczy, a nawet złoty xieżyc z meczetu Erywańskiego; z czego lud wnosi,

że i Sardar nie spodziewa się utrzymać przy Persach twierdzy Erywańskiej. Rozchodzą się nawet pogłoski, że on sam wyiść z niej zamysła.

Mówią także, iż wszczęły się rozruchy w Chorasanie i na granicy Awgańskiej.

Jenerał Major Pankratiew zajmuje dawniejsze stanowiska oddziału Karabachskiego.

Z Odessy d. 18 Maia D. K.

(Z Dziennika Petersburgskiego.)

Handel wełną здаie się nabywać większej czynności, aniżeli w roku zeszłym. Po większej części zakupują na rynkach Odesskich, chociaż zakłady merynosów znajdują się w niejakiej od naszego miasta odległości, w promieniu około wiorst 300. Trzeba wiedzieć naprzód, że celniejsze zakłady do mycia wełny znajdują się w okolicach Odessy, która tę ma korzyść, iż leży w równej odległości od owczarni, zaprowadzanych z kolei, w Krymie, w Gubernii Chersońskiej i w Bessarabii. Prócz tego jeszcze, Odessa jest iedynem miejscem, zawierającym dostateczną liczbę magazynów, gdzie wełna może leżeć aż do czasu wyprzedania. W reszcie, inna korzyść, jaką to miasto posiada, jest ta, iż Odessa, sama, nadarza potrzebne ułatwienia w porządnem zawieraniu kontraktów, i obwarowaniu ich rękoymią praw handlowych.

Nietylko jest rzeczą pożyteczną, ażeby Odessa była uważana za środek handlu na wełnę, lecz nawet to skoncentrowanie здаie się być nieodzownem, jeżeli się na to zwróci uwaga, iż potrzeba, ażeby gdziekolwiek był punkt środkowy, gdzieby się producenci i kupcy zbierać mogli: bo ta konkurencya, zmierza do oddalenia wszelkiego monopolium. Ważną też jest rzeczą, oznaczyć dla

każdego zakładu merynosów właściwy temu stopień, co nie inaczej dopełnić się może, jak przez porównanie wełny w jednym miejscu zebranej; bez ustanowienia takiego stosunku, nie zdołalibyśmy zyskać zaufania kupców zagranicznych, biorących wełnę. Wezwanie jednej z najsławniejszych fabryk sukiennych w Europie, uczynione jednemu z domów handlowych Odesskich, ażeby przysłano próbki wełny z różnych naszych owczarni, zda się być pomyślną wróżbą, i nie masz wątpliwości, że ta okoliczność posłuży za granicą do podniesienia sławy wielu naszych zakładów.

Z Paryża d. 29 Czerwca.

Król zapadł znowu na podagrę.

O zatargach między Francją i Algierem odebraliśmy następującą wiadomość: Dnia 11 Czerwca rano przybyła przed Algier Królewska galera la Torche, pod rozkazami Kapitana fregaty Faure i oddała Konsulowi jeneralnemu Francuzkiemu, P. Deval, instrukcyję od Ministra spraw zagranicznych. P. Deval udał się zaraz na galere, i dał rozkaz członkom konsultatu i poddanym Francuzkim w Algierze, aby to miasto opuścili. Wsiedli na bryg Francuzki, który przyłączył się do okrętu, na którym znajdował się P. Deval. Tenże umowił się z Kapitanem liniowego okrętu Collet, który dowodził wysłną przeciw Algierowi dywizyją względem przedsięwziąć się mających środków, dla otrzymania zadosyćuczynienia. Napisała została nota, w której żądano, aby deputacja, na której czele znajdowałby się Minister spraw zagranicznych i morskich, udała się na okręt dowodcy Francuzkiego, dla przeproszenia Konsula jeneralego za zniwieną przez Deja, i aby bandera Francuzka na warowniach Algieru wywieszoną i

100 wystrzały z dział pozdrowiona była, co gdy nie nastąpi, kroki nieprzyjacielskie rozpoczęte zostaną. Rzeczona nota została Dejowi przez Sardyńskiego jeneralego Konsula oddana. Gdy żądane zadosyćuczynienie nie nastąpiło w 24 godzin, zostały zatem układy przerwane. Korweta Wulkan zabrała z Bona i Warowni la Caille Vicekonsulów Francuzkich i mieszkających w tych okolicach Francuzów. — Dnia 16 Czerwca stanęła dywizya Francuzka przed Algierem, korsarze Algierscy są w porcie zamkniętymi i niemoga handlowi szkodzić.

Podług listu z Tulonu pracują śpieszno w tameczney zbroiowni, i przygotowywane są dwa liniowe okręty i 2 fregaty do udania się za pierwszym znakiem na morze. Trudno wierzyć (dodać Korrespondent) aby przygotowane okręty przeznaczone być miały przeciw Dejowi Algierskiemu.

Tutejszy Związek przyjaciół Greków wyznaczył w Napoli di Romania kommissyją do rozrządzania żywnościami, i oprócz przesłanych przed trzema tygodniami 30,000 Fr. przesłał takż teraz sumę, w której 20,000 pochodzą od Związku Paryzkiego, a 10,000 Fr. od związków Genewskiego i Niemieckich.

List z Marsellii pod dniem 22 Czerwca zawiera co następuje: Przed kilku dniami przybyło tu sześć młodych Egipcyanów, których przewodnikiem jest Effendy, oyciec jednego z nich. Chcą oni uczyć się we Francyi budowy okrętów, i P. Livron wyrobił u Ministra morskiego pozwolenie, iż mogą się uczyć w zbroiowni Tulońskiej. Effendy i 4 z nich już tam popłynęło, a dwóch pozostać tu musiało dla choroby. Młodzieńcy ci nie umiają języka Francuzkiego, tylko włoskiego.

Rozesła się także w Marselii wieść, że nasz Kontraadmiral de Rigny oświadczyć kazał Baszy Egipskiemu, że ma rozkaz nie dozwalać odpłynąć flocie Egipskiej do Morei. Wiadomość tę rozpuścił tam przybyły z Alexandryi okręt.

Zwolna upada przestroch, który zaprowadzenie cenzury w pierwszych dniach zrządziło, gdyż okazuje się, iż szczególnie wymierzona jest przeciw rozwińzłości pisemek literackich i przesadnym artykułom niektórych pism politycznych, ale nie zdaje się być przeznaczoną do ograniczania wiadomości politycznych.

Z Stambułu d. 14 Czerwca.

(Z Dostzegacza Austriackiego.)

W przeszły Czwartek, to jest dnia 7 b. m. Ces. Rossyyski Poseł P. Ribeaupierre miał uroczyste posłuchanie u Wielkiego Wezyra. Gdy to posłuchanie jest pierwszym po zniesieniu Janczarów i zaprowadzeniu wojska regularnego, i zachowany przy nim porządek i etykieta różnią się w wielu punktach od dotychczasowych, przeto opis tego obrzędu, który pewnie zachowany będzie przy przyszłych posłuchaniach posłów zagranicznych, nie będzie od rzeczy umieścić:

O godzinie 8 z rana zebrali się wszystkie do orszaku przeznaczone osoby w gali w domu Posła Rossyyskiego. O godzinie 10 przybył Saim i Salachor Hassan-Aga, ten sam, który towarzyszył tu od granicy jako Mihmandar P. Ribeaupierre, w towarzystwie dwóch Czausów, z doniesieniem P. Ribeaupierre, iż W. Wezyr jest w gotowości przyjęcia go; Mihmandar był wedle zwyczaju Tureckiego kawą i ochłodnikami częstowany. O godzinie 11 ruszył orszak i szedł ulicą od Topchana w następującym porządku: 1) Dwa

szwadrony artylerji konnej poprzedzane od swych trębaczów, po 3ch ludzi razem idących, a na ostatku Bimbasci, w ogóle 160 ludzi. 2) Dwóch Ali-Czousów na koniach. 3) Mihmandar-Aga. 4) 18 Czokadarów Posła, piechotą po dwóch idących w czerwonych długich sukniach, w futrzanych czapkach i pasach. 5) 18 lokajów Posła, w liberyi niebieskiej z srebrnymi galunkami, piechotą idących, za któremi postępował powoz Posła. 6) 8 niebiesko ubranych Czokadarów. 7) 12 kamerdynierów, w niebieskich sukniach z złotymi galonami, piechotą idących. 8) Oficjalista pocztowy P. Makedoński. 9) Tłumacz pałacowy P. Kiriko, konno idący i przestrzegający porządku w orszaku. 10) Dwóch gońców poselstwa konno. 11) Osoby kancelarii na koniach. 12) Przywiązani do poselstwa na koniach. 13) Pomocni Sekretarze na koniach. 14) Pierwszy Sekretarz poselstwa Baron Rückman na koniu w przepysznym rzedzie, trzymając w ręku list wierzysłny w suto srebrną haftowaną torbeczkę; konia prowadziło dwóch Czokadarów. 15) Radcy stanu Fonton i Pisani. 16) Rzeczywiści Radcy stanu Minciaki i Bergke. 17) P. Ribeaupierre w gali, wszystkimi orderami i na bogato ubranym koniu przez Czokadarów prowadzonym. 18) Tuż za P. Ribeaupierre pierwszy Tłumacz poselstwa P. Franchini. 19) Znaczna liczba kupców i innych Rossyjan. Gdy orszak w powyższym porządku zbliżył się do placu Topchana oba szwadrony konnej artylerji stanęły w dwóch szeregach, pomiędzy któremi P. Ribeaupierre przejechał. Na tem miejscu wsiadł P. Ribeaupierre na okręt poselski, a osoby do poselstwa należące na drugi, kupcy zaś i Dwór na inne statki; na wszystkich zaś powiewała bandera Rossyyska. Przybywszy do Unkapan (na drugiey stronie portu) przyjęty był

Posel przez Czaus-Baschi czyli Marszałka państwa i Mistrza obrzędów. Po ucztowaniu kawą i chłodnikami, ruszył orszak w powyższym porządku dalej, z różnicą tylko, że otwierały go oddziały z 100 jazdy i 50 artylerzystów konnych, że Czokadarowie prowadzili 10 luznych koni w bogatych rzędach, a po lewej stronie P. Ribeaupierre iechał Czasu Baschi, i dla orszaku przygotowanych było 120 koni. Za przybyciem do bramy pałacu Wezyra stanęła jazda na boku, a reszta orszaku wjechała na dziedziniec. P. Ribeaupierre zsiadł z konia na kamień Wezyra, a reszta orszaku zsiadła gdzie zechciała. Przed pałacem stały dwie kompanie nowego wojska w liczbie 250 ludzi w czworogran uszykowane, z działami po bokach, które przed Posłem broń prezentowały. Przyjęcie u W. Wezyra nie okazywało innej zmiany w obrzędzie, iak, iż P. Ribeaupierre zamiast zwyczajnego taboretu postawiono krzesło do siedzenia. Po półgodzinnem bawieniu udał się orszak na powrót. Dla Posła przygotowany był w podarunku od W. Wezyra koń w bogatym rzędzie i pałasz; na niego i 7 osób jego poselstwa zawdziano sobolowe, na 10 innych gronostajowe futra, a na resztę 14 osób tak zwane kerakes. W powrocie zachowany był taki porządek, iak przy wjeździe. Przybywszy na Pera Posel powitany był wojskową muzyką, i uroczystość ta ukończyła się przy największej pogodzie i iako nowość ściągnęła mnóstwo widzów. Darowany przez W. Wezyra Posłowi koń szacowany iest 3000 piastrow, rzed iego snto wyłacany do 10 kies, czyli 5000 piastrow, pałasz 1500 do 2000 piastrow, a futro 6 do 7000 piastrow. Nawzaiem Mih-mander otrzymał od Posła podarunek w wartości 10,000 piastrow, a kancelaryia obrzędów 2300 piastrow. Dla Wielkiego Sultana

przywieść miał P. Ribeaupierre w podarunku od Cesarza futro w wartości 60,000 piastrow, a dla Ministrów inne dary. Dziś ma tenże posłuchanie u W. Sultana.

Jeszcze przed poddaniem się cytadeli Ateńskieny posłał Seraskier Reszyd Basza 3ch tysięczny korpus wojska ku Megara, dla wyparcia z tej okolicy Greków. Gdy w nocy z dnia 27 na 28 Maia opuścili Grecy oszańcowany obóz pod Falerus, powiewała nazajutrz znowu Turecka bandera na opuszczonym przez Turków w dniu 28 Kwietnia klasztorze S. Spiridona w (Piraeus). Zdaie się, iż Seraskier opanował go bez oporu, gdyż tylko kilkunastu Greków, którzy uchodzili na przybyłe z Salamis statki, od jazdy Tureckiej dognani zarąbaneni byli. Seraskier odbiera ciągle posiłki; niedawno przybył do iego obozu pod Atenami Ibrahim Bey Waliony z 5000 ludzi. Pochód tego korpusu dał zapewne podwód do wieści o przybyciu przedniej straży Ibrahima Baszy do okolic Koryntu; lecz ten przebieglszy zachodni brzeg Morei, zwłaszcza powiat Elis i opanowawszy dnia 17 Maia zamek Tornese, znajdował się w Patras. Osadę rzeczzonego zamku, gdy ją przyprowadzono do Patras, puścił na wolność.

Po przybyciu dnia 22 Kwietnia do Modon z 22 żagłów, to iest 1 fregaty, 3 korwet i 19 brygów złożoney Egipskiej eskadry, która jednak nie przywiozła żadnych wojsk, ale tylko żywność i piemiądze, zawinęła także do Nawarynu wyszła z Dardanellów Stambulska flotta, pod dowództwem Tahir Baszy w liczbie 30 żagłów. Na 4ry dni przed iey przybyciem, dnia 10 Maia odpłynęła Egipska eskadra na powrót do Alexandryi.

D O D A T E K

D O N^{ro} 56

G A Z E T Y K R A K O W S K I E Y

z KRAKOWA DNIA 15 LIPCA 1827 ROKU w NIEDZIELĘ.

OBSERWACYIE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porównania zredukowany na 0° Raumira.

Dzień godzina	Barometr z reduk. na 0° r.	Therm: czwli stopniem i stopnia	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf.	UWAGI.
Lipca godz: 7	cali lin: 27 5, 438	stopnie 14. 6	stopn: 86	Połud: Za: średni	Pochmurno	Deszcz.
12	" 4, 959	+ 18. 8	72	Zachodni mocny	"	Deszcz. Za: wicher
10. 3	" 4, 643	+ 21. 0	64	" "	Chmury	
9	" 4, 682	+ 15. 5	73	" słaby	Pogoda	
7	27 3, 950	+ 15. 3	78	Połud: Za: słaby	Pogoda	
11. 12	" 2, 837	+ 21. 3	63	Zachodni wicher	Pogoda z Chmur:	
3	" 2, 779	+ 23. 5	55	" "	"	
9	" 4, 283	+ 14. 2	74	Połud: Za: wicher	Pochmurno	Deszcz.
7	27 5, 589	+ 11. 8	74	Połud: Za: mocny	Pogoda z Chmur:	
12. 12	" 5, 716	+ 14. 4	61	" "	"	
3	" 5, 274	+ 16. 2	59	" "	"	
9	" 5, 537	+ 12. 1	65	" słaby	Chmury	
7	27 6, 0 6	+ 10. 6	75	Połud: Za: mocny	Pogoda z Chmur:	
13. 12	" 6, 162	+ 14. 5	60	" wicher	"	
3	" 6, 1 9	+ 15. 2	59	" "	"	
2	" 6, 487	+ 11. 3	69	" słaby	"	

J. Steczkowski, Zast: A. O.

— Z Krakowa. —

WYDZIAŁ SPRAW WEWNĘTRZNYCH i POLICYI

w Senacie Rządzącym Wolnego, Niepodległego i Świecie Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Gdy z końcem Września r. b. Kontrakt pomiędzy Rządem W. M. Krakowa, a P. Klu-

szewskim właścicielem Teatru tutejszego o utrzymanie Widowisk teatralnych, i Balów Maskowych na lat 10 zawarty ustaie, prze-
to Wydział Spraw Wewnętrznych i Policyi w
moc upoważnienia Senatu Rządzącego przez
Reskrypt z dnia 7go b. do Nru 353 wydany,
podaie do publiczney wiadomości, iż Entre-

pryza Teatru w Krakowie z przywilejem wyłącznym dawania Balów Maskowych w czasie karnawału jest do wzięcia, i kto by sobie życzył takową utrzymać na pewny iakowy czas, zechce do biór Wydziału Spraw Wewnętrznych i Policji w Senacie Rządzącym przed dniem ostatnim Sierpnia r. b. piśmienne podać oświadczenie, przytem czyni się niniejszym wiadomo, iż oprócz korzyści, które podobna Entrepriza Teatru z Balami Maskowymi przynosi, Skarb jeszcze W. M. Krakowa każdorocznie kilka tysięcy zlp. Entreprenierowi Teatru zasiłku dodać, przy zapewnieniu innych dogodności, mocą warunków kontraktu, które każdego czasu Interessantowi w biórach Wydziału Spraw Wewnętrznych i Policji za zgłoszeniem [się, obiałone bydź mogą,

W Krakowie dnia 30 Czerwca 1827 r.

Senator Prezydujący,

X. Jankowski.

Konwiski, Sekr. Wydz.

Z Madrytu d. 18 Czerwca.

Dnia 26 b. m. ziedzie Dwór do stolicy tuteyszej.

Ważną okoliczność dała w ostatnich dniach powód do kilku narad Rady stanu. Idzie bowiem o kanoniczne zatwierdzenie wielu Biskupów w byłych naszych Amerykańskich posiadłościach, które Papież na przedstawienie Boliwara udzielił. Stolica S. oznajmiła urzędownie sprawującemu tam nasze interessa, P. Aparici, o tem zatwierdzeniu, który doniósł zaraz o nim Rządowi naszemu, z tem dodatkiem, że Papież zawarł Konkordat z pełnomocnikiem Rzeczypospolitej Kolumbijskiej, Kawalerem Texada. Zaraz po nadejściu tej wiadomości posłane zostały do Władz nadgranicznych rozkazy, aby nie wpuszczały do Hiszpanii nowego Nuncjusza' Papieckiego Prałata

Tiberi. (Jakoż dnia 17go Czerwca zwrócić się z Jrun musiał do Baiouy i tam oczekiwać na d. lsze rozkazy Oyca S.) Mowią, że w Ministerstwie spraw zagranicznych znalazło się oświadczenie Oyca S. że zbawienie dusz wymaga mianowania Biskupów w Kolumbii. Pismo to nadeszło ieszcze za Ministrowstwa Xcia Infantando, na które ten odpisał: że J. Świętobliwość, iako Głowa Kościoła, postępować może w sprawach duchownych iak mu się podoba. Rada stanu postępią teraz ten odpis.

Woysko obserwacyne ciągle ieszcze w swych stoi stanowiskach. Mowią, iż woyska Francuzkie opuszczą Kadyx dla zmocnienia osad w twierdzach Katalonii, gdzie ciągle trwają rozruchy, i posłany tam świeżo z Toledu został Kanonik dla doyscia ich przyczyny.

Na żądanie Xięży Augustyanów należący do nich gmach (Kollegium Donny Anny Arragonii) w którym Stany swe posiedzenia odbywały, ma znowu bydź na klasztor przerobiony.

Jenerał Longa, nowy Jenerał kapitan Walencyi, postępuje zupełnie przeciwnie od swoich poprzedników: — Dnia 29go z. m. zwiedził więzienia i 46 więźniów uwolnił. Officerowi także siedzącemu, który żądał przeniesienia do cytadeli, odpowiedział, że za porękoynią może bydź uwolniony, na co officer rzekł, iż tego uskutecznić niemoże, bo nie ma tu nikogo znajomego. "Nie nieszkodzi! (odpowiedział mu znowu Jenerał) officer honoru dotrzyma słowa swojego; wyjdź Włan z więzienia i pokazuy mi się codziennie, „ Te łagodne kroki zrobiły już dobre skutki; wielu wygnanych lub z bojaźni uszłych powracają do swoich mieszkań. — W

Guipuzcoa wyrokiem Królewskim z dnia 7go b. m. zagrodzone zostały właśnie, nakazującym utrzymać w tym powiecie równie, jak w Alava dawną milicję, z tym tylko dodatkiem, iż Jenerał inspektor Królewskich ochotników prowincyi mieć nad nią będzie dozór.

Stósownie do oznajmienia Gazety dworskiej wystawienie płodów narodowego przemysłu rozpocznie się dnia 24 b. m. Nikt jednak tam nie będzie wpuszczony w płaszczu, sorducie lub z laską, i głowy nie wolno nakrywać.

Z Lizbony d. 15 Czerwca.

Stan zdrowia Xiężny Rejentki ulepsza się codziennie i za radą lekarzów uda się na kąpiele do Caldos. — W pałacu Królowej wdowy w Queluz odbywa straż 50 milicyantów Lizbońskich konnych i pieszych. We wsi tej stoi także osada wojskowa. Na wzgórzu niedaleko rzeczonego zamku postawiony jest telegraf, który koresponduje z Lizbońskim i przez Cintra z nadbrzeżnym. Królowa rzadko wychodzi, iednak zwykła się o godzinie 4 przejeżdżać, i odwiedzają ją często obie młodsze córki.

Drugi list Cesarza Don Pedro do Donatora Abrantes, który przywiózł kapitan okrętu Angielskiego, musiał być równie jak pierwszy Ministrowi spraw zagranicznych doręczony, który oddał go Rejentce.

Z Londynu d. 30 Czerwca.

Dnia 25go odczytany był powtornie w Izbie wyższej Parlamentu przyjęty w Izbie niższej nowy bil zbożowy, stanowiący: że wszelkie zagraniczne zboże będące na szpichrzach pod zamknięciem Królewskim lub do 1go Lipca r. b. jeszcze tam zsypane, za opła-

tą cła wedle skali cofnionego bilu wypuszczone być ma na konsumpcję wewnętrzną wedle potrzeby aż do 1go Maia 1828. Trzecie odczytanie tego bilu naznaczone zostało na jutro.

Król rozkazał donieść miastu Londynowi, iż dziś w pałacu St. James przyjmie jego adres (względem utworzenia terazniejszego Ministerium.)

Wczoraj Xżę Liewen i Margr. Palmerla mieli czynność w wydziale spraw zagranicznych z Lordem Dudley. — Margr. Landdowne od wniścia swojego do gabinetu dał we środe pierwszy obiad dla swoich kolegów.

W Gazecie Sun poniedziałkowej wyczytaliśmy co następuje: "Niedawno zaprzeczył P. Canning wieści o mającem nastąpić mianowaniu 20 nowych Parów. Lubo nie jesteśmy skłennemi pochwalić podobny środek, nie poymujemy iednak dla czego P. Cannig miałby się wahać proponować go Królowi, zwłaszcza, gdy dotychczasowi Lordowie z osobistey nienawiści sprzeciwiają się każdemu jego projektowi. Lordowie są wprawdzie kontenci z tego, co posiadają i używają, ale zapominają, iż znaczna liczba ich współziomków nietylko tego nie posiada, lecz ma powody do wielorakich uzaleń. Trzecia ich część, pod nazwiskiem Katolików, pozbawioną jest praw konstytucyjnych, a druga trzecia część, pod nazwiskiem Dissydentów, staie się ofiarą barbarzyńskich praw w naszych więzieniach. Oprócz tego ceny zboża tak są zmienne, iż co c chwila zagrażają wstrząśnieniem rolnictwa i rękodzieł. Oświeceni i sprzyjający ludzkości Lordowie, oparci oprócz tego na powadze Burka, Foxa i Pitta, chcieliby dobrodziejstwa chwalebney naszej konstytucyi rozciągnąć na tych, którzy ich są pozbawionemi; lecz zawsze natrafiają na za-

wady w Izbie wyższej. Zdaie się, że szlachta nie przestanie na arystokrackiey zabawie polowania, ale zayduie ieszcze swą radość w cierpieniach tych, którzy za sprzedaż zwierzyny ięczą w więzieniach. — Zręczny Mąż stanu, który zayduie się teraz na czele Rządu, mógłby pewnie dzielniejsze i mniej naganie podlegające środki proponować, niżeli mianowanie nowych Parów, ale dobro ludu jest najwyższem prawem, i mąż, który teraz jest punktem połączenia się przyjaciół rozumney wolności i oświecenia wszystkich krajów, niemoże nic takiego przedsiębrać co by naganie podlegało.,,

Gazeta Times twierdzi, iż zaprowadzenie cenzury we Francyi okazuje, iż Rząd czuie, że utracił przychyłność swoich poddanych. Gazeta Goniec w ostrzejszych ieszcze wyrazach pisze o tym środku.

Karol Bonaparte (syn Lucyana) bawiący tu teraz, zaydował się kilka wieczorów na sporach parlamentowych. Ma bydź bardzo

podobnym do zmarłego swojego stryia Napoleona.

Ze wszystkich części północney Ameryki nadchodzą teraz składki w żywnościach, pieniądzech, &c. dla Greków. Nawet z Bufalo (nad ieziozem Erie) otrzymał związek przyjaciół Greków w Nowymyorku 27 beczek mąki, 19 beczek solonego mięsa i 3 skrzynie sukien. Lud Amerykańskiego liniowego okrętu Karolina północna o 110 działach, zaydujący się teraz na morzu Środiemnem, składa się z samych Anglików.

Posel Angielski ciągle dokłada starania do przywrocenia pokoju między Buenos-Ayres i Brazylią, lecz Cesarz nie chce słyszeć o iakowem ustąpieniu. — Z Nowey Hollandyi wprowadzana teraz jest znaczna ilość zboża do Brazylii. — W Kolumbii zaczynają się rzeczy uspakaiać. Obawa wojny domowej nakłoniła wielu na zelników do poddania się dawney konstytucyi, i Bolivar sam widzi potrzebę cofnienia swojego projektu nowej konstytucyi.

U W I A D O M I Ē N I E.

Podpisany znalazł się przez wiele nadeszłych do niego piśmiennych zapytań z powodowany do oświadczenia, że Królewski skład Porcelany w Wrocławiu w Rynku pod Nrem 26 Porcelany Berlińskiej Królewskiej fabryki po tutejszemy tylko przepisanej fabryczney cenie sprzedaje, i że ma zlecenie nadchodzące pod adresem:

“Do Królewskiego Porcelany Składu w Wrocławiu,, franko nadchodzące obstarunki niezwłocznie ekspedycyować.

Jest on iedynym na Królewski rachunek utrzymywanym składem Porcelany tutejszemy Królewskiej fabryki w Słasku. — W Berlinie dnia 26. Czerwca 1827 r.

Frick,

Królewski Radca górniczy i
Dyrektor Król. fabryki białey Porcelany.

A n k u n d i g u n g.

Der Unterzeichnete findet sich durch mehrere schriftliche an ihn ergangene Anfragen zu der Erklärung veranlaßt, daß die Königl. Porzellan Niederlage zu Breslau am Ringe Nr. 26 die Porzellan der Berliner Königl. Porzellanfabrik zu der hiesigen Fabrikpreis nur nach dem hiesigen Preis-courant verkauft, und daß sie angewiesen ist die unter der adresse:

“An die Königl. Porzellan Niederlage zu Breslau,, portofrei eingehenden Bestellungen anzunehmen zu befördern.

Sie ist die einzige für Königl. Rechnung in Schlesien verwaltete Niederlage von Porzellan in der hiesigen Königl. Porzellanfabrik. — Berlin am 26 Juny 1827.

Fried,

Königlicher Oberverwalt. und
Dirigent der Königl. fabrik für
weißes Porzellan.

D O N I E S I E . I E

W Zamku Krakowskim w domu pod L. 133 dnia 17 Lipca r. b. o godzinie 10tey ranney w drodze eksekucyi Sadowey licytacyia odbędzie się: komoda, szaf, stolikow, drzewa różnego i deszczek za gotową zapłatę zaraz. — W Krakowie dnia 10 Lipca 1827 r.

Skorczyński, Kom. Sąd.